

ELİMDE NEREYE
KOYACAĞIMI
BİLEMEDİĞİM 4
KİLOLUK BİR VAZO
açlık
Zozka

hayaleci
1930
dih
a p r d d d d i j j i j j h h h h h h

hayalci hücre #14 hayalci poetix #2 | elimde nereye koyacağımı bilemediğim 4
kiloluk bir vazo: açlık | zozka ©2022 hayalci hücre | bu kitabın türkçe yayın
hakları zozka ve hayalci hücre yayın'a aittir. | yayına hazırlayan: soner torlak |
kapak tasarım-grafik uygulama: zozka baskı-cilt: baskı-cilt: repar tasarım
matbaa, yenibosna merkez mh. cemal ulusoy cd. no: 43 bahçelievler/istanbul
(sertifika no: 40675) | 2. baskı 2023; 1. baskı 2022 / istanbul | isbn no: 978-625-
94105-4-8 | sertifika no: 73832 | hayalci hücre yayın lema yayıncılık basım
dağıtım kırtasiye ticaret limited şirketi sinanoba mahallesi aktay caddesi A3-27
blok no: 6a iç kapı no: 6 büyükçekmece / istanbul | <https://hayalcihucre.com>

ELİMDE NEREYE
KOYACAĞIMI
BİLEMEDİĞİM 4
KILOLUK BİR VAZO
açlık
Zozka

hayalci
1990
dih
armadadadititijberrhhhn

Bu kitap bir çeşit aşk hissinin dört evresinden bahseder. Kozmik örtüşmeyi*, bir kıta öteden ‘Van Gogh’ dediği an tek kulağı olmayan adamın önümde belirmesi derecesinde deneyimlediğimiz varlığa ve tepesinde cambazlık yaptığım iğne kuleden hepinize selamlar.

Kozmik örtüşme, aramızda olduğuna inandığım bir eşlik halidir. Herkes kozmik örtüşebilir.

mandolinleri duyuyorum, açım.

bölüm 1

yeterince gerçek miyim?
yeterince gerçek miyim?
yeter miyim gerçeęe?
gerçek yeter mi bana?
uffff
güneş hep ardımdan batıyor!

dişlerini nerde aldırdın?
dudakların pek uslu
keçenin ardında
komik bir dilin var
Çocukluęunun balı
koprk bořluęunda
salarınılasın
hoř
ellerin kundak
ne gzl onlar
kalbini kırmışsın
oraya düřmüř
ne yaptın sonra?
et yığınıymış
hořt!
yürürüm sana

orada sen de varsın
kolumu geniş kaburgaya
ve dar olana sararken
sonsuz bir yarrak denizindeyim
kelimenin sonu yok
baş küreme üşüşüyor
duyusal ipliğimiz
kavramını samanlıkta bırakmış
kendine varmış
beklentsiz kaşe
içime akıyorsun
geri alıyorum seni bebeğim
görmeden gördüm
kabuklarımı yoluyor sesin
boncuk oluyorlar neşeyle
bir insansın
ama değilsin
bacakların var ama yok
sıcaklığıyla şimdiden
koynumda kundaklı uzantın
bunca suyu ne yapacağım
bilmiyorum

'sınırsızlandım'
yanmış psişenin gölgesinde
ölüm hiç korkutmaz
herkesin bulutlarına uzanan
yunan dağlarında
aklımı zımparalayıp
huysuz tanrılara sundum
cesedimi dans ettirip
manyetik Girit kayalarına astım
üzerinde gezeceğin
neşeli mezarlığın haritasını
eline verdim

göt deliklerimizle
fıkra anlatabilir
amlarımızla güleriz
koca sesinle
gürlersin
harpi sesimle
dört nala
aececececeiiiiioooo!
burası gibi orrrruspusun
elbette
orası gibi deliyim

birbirinin içinde iki sal
donuklaşmış zaman parçasının
cilveli dansözleri
kocaman mısın?
küçücük müsün?
sığarsın içime
sığarım sana
ah aşkım!

verdiğim kararların
komik birer parmak kuklasına dönüşünü izliyor
kahkahalarla gülüyorum

anne!
aşık oldum
anneee!
dişleri yok
ses yapmış boşluklara
pst anne!
sokaklar parlıyor
sana açmıyorum
dengesini kaymış kúpümü
ya bi sus! bi suuus!
hey dinle
sıkılmadım, sıkılmayacağım
avlarımı unut
masanı temizle
çadırı topla
yerim kalmadı
çoğaldım
evren delikleri
bizi kusuyor
kendi sesimle:
hayır anne!
dağ manzaralı sığılığın
pamuk traşlı
güzel mutfaklı adamları
bıraksınlar
gitarı ellerinden
hatta ölsünler!
doktor istemiyorum
hasta istiyorum
beni ancak bir deli anladı
o sen değildin
kakam bitti anne
gidebilirsin

iki hayvan
yaralarına gülüyor
şenlik var!

kandır bakalım
beni
beni:
dkşşın!
gerçek olmayan
inandırıcı olsun
hazırım
bam bam bam!
bil(m)iyorsun ki
harikalar yaratırım inandığımla
güneşi olmayan şehrin
üzerinde uçarım
bir adamın kulaklarına sığabilirim
sobanın yanında
kitabımın arka sayfasına
taze kalemimle
canavar dirilttim
kış gölünde üşümem
korkmayabilirim
karanlık yosunlara dalarken
bir şişe suyun şifasına inanmam
bana yeter
bilirsin
bu oldu
olacaktır
anlaşamadığım yer dünyayla
işte tam burada başlar
bilmek isterler:
aşık biri bana şiir mi yazdı?
yoksa şair biri bana aşık mı oldu?
sevgilim
vermiyorum buna cevap

el bilekleri
dertlendirecek g zellihte
kolumun altını
hiç yarıştırmadan
yanına yatırdım
uykusunda
bir bebek gibi sarılacak
biliyorum
dilim kirpiklerine

toz kaçıyor
tozdan ona kaçıyorum
ben açtım
o doldu
iklim büküyoruz

yine
gözlerinize
onaylı
onaysız
aşk
tutuluyor
hop
düşer
kuyusu
izsiz
kendimi
tutamazsın
sen de
anne bak
çişimi kendim
pipimi tut
sevgilim
pipimi
onayla
ana tanrıça
yarrrrak tanrıçası
karanlık terleri
kulağında
bütün cevizleri
incir
onları da
küflendir
anne
ammeciğim
benim olan
sır
nerede?

ölü sandım
korkutabilecek tırnakları
hastalık kokuyordu
suyun yanında
sakin bir karanlık
güzel kız
kokan kız
ölebileceğini düşünmek
tatlı bir keder
kötücül sezgiler ormanından
izliyorum kaburganı
düşmansın bir orduya
tavşan anatomisine hakimsin
sevmemem için
sebebim yok

boynumdan düşürdüğüm
böcek kafatası
gözlerim artık iyi değil
uzundur
su dönüyor
oraya doğdum
gidere
süzülüp, buhar olup
tekrar yağıp
yıkıyorum kıcımlı
seslerim çok yabancı
cin gibi
kendinden yorgun
her an kopacak
bir halatı bekliyorum
beni seviyor olamaz
aletsiz tutuyorum ellerimi
sivri
illüzyon sönüp oksitlenecek
dibim
hiçbir şeye
dönüşmeden çökecek
böcek sırtım
havayla teması kes
kapat küpü

ilmek sultana soruyorum:
"ne oldu yüzümde?"
"küçük taarruz!
kökü saçının
huzursuzdu
bir ordan bir burdan
kıvırırken
dinlemeyi unuttun
yelelerini
yanlış anladın
ancak yatırdın dizlerine
soluklanıyorlar
iki ters bi düz
kızım
şaşkın memelim
anlıyorsun
onlar senindi
bir başkası öremedi
bak!"
iyiyim ablacım böyle
alt kolumu emdim
genç
ona da vereceğim
aynamda kılıç değil
şiş
ilmeğe dolacak
benim yünüme

yan yanayken
bir iplik gelecek eline
süt bileklerini dolaşırken
kavrayacaksın
acelesiz parmaklarınla
ben her yerden
merakla ve şehvetle
vücudumu sökmeni izleyeceğim

poème électronique
at boşluğuma uzayan
kıllı yaylı makine

aklımı oynatıyorum sana
her yöne açıyor çiçekler
soluyor
hareket halinde
iç içe
çubuk çubuk kristaller
zıplayanım örüyor
işte geometri
dokunmadan sen
ucundan süzüyorum
dehşet verici bir narinlik
külle kaplı
koca çadır
tahtalar yenmiş
otuzyedİ
sevmemiş kendini
giyiniklik yok
sana sızarken
parmak uçlarım
tozlu yeşil
bilirsin
üzücü hastalık
kimbilir neremizde
sevgilim
kocaman bir bal
benim o
bana kulak dolduruyor
başka sese tahammülsüzüm
örüyorum
kendime kör
uyanınca
aaa!
o benmişim
kırarsan
kırmış olursun
“aşkta kendini sağlama alamazsın”
atlar ve kurtlar
koşmaya devam!

cevap:

dna'larını yüzüme boşalt
nerelisin söyleyeyim
parçacıklar dolu
komik bir zılgıt olabilirsin
kim bilir
hangi paşanın
hangi torunu
L koltukta
yoksul kedilerle
zengin seksi
genç olanlara
kırçıl kuşatması
şimdi göle tırman
sözün geçmez
tantanaya kayıtsız
bilmeden bilenlere
ördek de değilim ki
polyester yuvam
adamlarca ezberim var
tazyiğinle sevgilim
yıkıyorum popomu

soğuk, sıcak, soğuk
sıcak, soğuk, sıcak
lego tutuşu
sen muhtemelen tekrar
ben de
aynen sinüs aşağı
düşeceğimiz dip yuvası
hafife almadan
ezberlemeden
açlığın midede
korkunun sırtta
kanatlı dişlilerini bilip
ses dinlemek için
kulaklarımızı açarak
yan yana oturabildiğimiz
yer olacak

yalancı değilsin
ve zerre inanmıyorum sana
saçların ağzımda
içinde kan kıvrılıyor
aynam yok
keyifle
bahçe duvarının ucundan
kayıyor
tekrar tırmanıyorum
içimdeki sefil
içindeki sefil iyi tanır
iknayım
acizi kucağıma yatırıyorum
küçük kızlarım
kıymetli penislerim
dopamin geceleri
boklu terlik
oyuğumda yaşatmaya tepindiğim
iki muhteşem et rulosu
sevgilimin sakalı
sevgilisinininkine dolanıyor
seninle ben yavrum
karmaşada mümkünüz

bütün kederimi
berrak bir kavrayış
tasasız bir akışa
dönüştürecek olanı
yumuşak bir kazak
ve sırlısıklam fırtına yutuşunda
gönlümce teslim olduğum
ağlatan kayganlık boyu
bekliyorum
sarılmamız
zifirden bir mücevher
umutsuz taşıdığım

yağlı kağıt düzleminde
bana sinek sarkıttı
kış olmasa burası
anlamazdım

parmaklarım teker teker
hepsi hareketli
rüzgarı hep görüp hep duymaktayım
sürekli baştan başlayabilecek
esneklik vermiş yıldızım
kollarımda sevgilimin
çocuk kafası tüylü
uzakta ve içimde
aşk harlıyor bana boğam
...
bir dost kapısında
bitap düşene kadar
devam edeceğim koşmaya
seziyorum yaklaşıyor
boşa değildi
aynadaki cadılar

bölüm 2

ben mi bunları
iğne ellerimle
rüyamdan çıkardım?
bu hafıza kaybı
yatağını yakmamı dahi
hak etmez

inat yok
bedenim teslim
hastane kadınlardan oluşuyor
fırsatçı adamlar
tırnaklarımı kemiriyor
telaşlı koma
karanlık etin
ekranlarda sıyrık pornosu
canım yanıyor aşkımdan
lanet herif
sevmeyi denedin
sıçtın
durmayı denedim
bataklıkta dala tutunup
bulut olup geçeceğim
topraklarının üzerinden

ellerim uyuşuyor
dehşet havuzuna dönüşüyor
odalar
mutfaklar
yollar
önümde
sonsuz harfler
cehennemine
beleş giriş
zeminsiz
savrulan
bomboş
sıcacık
haz dolu
korkunç
büyük cesaret
sana karşı
büyük korkaklık
kendime

tüm usulsüzlüklerini
caniliğini de tüketebildiyse
izin vereyim artık
acısı da
girsin içeri
deli kozmik örtüşme
deliyle örtüş
adamdan
bir halt olmadı yine
kuyumda ihtiyaçtan
kuraklıktan içtiğim
kendi suyumdu
bu da elbet
benim yasım

ezbersiz dert
bakışınla mücadele
battaniye sesin çatalı
korkunç bu sular, senden
her gün
çadır kurarken
kendim
hergün
yağmalarken evimi
bir de sen
tuzak
çocuk
deli
biliyorum seni
şaşırtmaz karanlık bir kalbi olan
kendimi eğerledim diye
kör müyüm sanıyorsun?
biliyorsun
biliyorum
iç içe geçtik
ikimiz de bunu ama
yalanlayabiliriz
basit matematikle
canımızı yakmak için
imkansızdır böyleyken
ağaca varmak

aynalardan akan
pürüzsüzleşmiş bedenler arasında
kim kimdi?
beni seçebildin mi
ağzındaki hamurda?
korku teriyle
ııslak
yapış yapış
hazmedemediğini kustun bebeğimize
çiğsin
kötücül kalıplarınla
oynaştırman yakaladığını
öcün kendinden
ve maharetsizliğin
kibritlerinle
orman yakarsın da
karnın doyar mı
yokken bir ocağın?

düşmeyecek mi gardın?
yorulur insan
kandırmaya kendini
60 yaşında ölü
yahut yapayalnız bir deli
kağıt gibi incessin altımda
koca bir balonsun
öz nefretini soluyan
çocukluğunu
gençliğini
içine sıçtığın
içinden medet umduğun
kuyuları görmüştüm
ondan esridim
sakatça
güç dolu
iki dünya bir olmuş
oyuk atımdan unicornlar
fişeklerle doğmuştu
sesini üzerime örtüp
temaşa eğirirken
tektim ben orda
bunu da fısıldadım

Berlin'de
1 Ocak hep en tatsız
en pis gündür
yerler fişek kutuları
devrik ağır alkol şişeleri
ve büyük bir umutsuzlukla kaplı olur
buna hiç isim vermezler
onlar yıl sayarken
köpekler korkar
benim köpeklerim dans etti
ihanete uğrayıp
yara aldılar
şarkım sürer
memelerim
asayı vuruşumla
titremekte artık
sevdiğim
en çirkin adam
en ürkek
oğlansın

belirdi kara çember
arsız kustu ardı
ne ben orda durdum
ne sen sözünde kaldın
soran oldu
ince buzdu fısıldadım
elim kolum ağır
suyun tatsız bulanık
yatak olmuş sağır gibi
kötü huylu tanrın
tanırım bilirim
bende olan aynı

yanında
eski bir komşun ya da
hayatına yapışıklar olacak
sepetini
şefkat verip
şifacı olmanın hazzı ile dolduran
kız çocukları çalacak kapını
resimlerin güzelleşti
şüirlerin boktanlaştı
yaşıyorlar ama bir şekilde
içine sığıldığımız yerde
tükeniş pornoları
coşkuyla sıvazlanır
hiçbir renk
hiçbir kelime kombinasyonu
sefilliğin yerini tutmaz
sinekler etrafında
sen de bok adam olup
onları tavlamaı
iyi biliyorsun
iyi kokluyorsun
baba isteyenleri

zamanı bir çarşafı eker gibi
geriye çektim
tüm ev sallanmakta
vücudumda birşeyler oluyor
öfkeden, aşktan, karbonhidrattan
sana vardım
daha deliyim
bölmedim kimseye
hep olanı sundum
kim verecek dahasını?
nefret etmem için
hormonal sebeplerim yok
üzerinde düşündüğüm soytarı ipi
zar oldu
kalbim ve arkadaşlarım çekişmede
beni oradan indirecek
ellerimin ılık izi
mahvetti bu aşk
bir aya neşelenip
geriden kıs kıs gülerdim kendime
mesafe kutsaldır
kutsalı sıkmek istersin
sikin yetmedikçe arzun coşar
bunu çok adam yapar
felaket anlarıyla zıplıyorum
dünyayı karşıma aldım
severken
o kadarı yeterdi
bunların seninle ilgisi yok
ben kendime gülecek şey bulurum
hiç orada olmayışına ierledim
yuh...
bok gibi bir herifsin
başımın üstünde yerin var
ve sahiden siktir git

bildiğim vardı ki
açlıkla çekildim sana
dünyanın yuvasızlığını
temize çektim
sokaklar parladı
herkes dost oldu
çenem durmadı
milyonlarca kelime
sadece
"orada mısın?" demek için
yokladım
dürttüm
hınçlandım
yaralarını öpmek
yalamak istedim
içindeki tozu boşaltıp
muhteşem pamuklarla
tekrar doldurmak
dağlardan meyveler sunmak
seni o dağlara çıkarmak
deniz kızlarına bölünüp
aklını kamaştırmak
sesini en çok ben duymak
kalbini en çok ben örtmek
ellerine boşalmak
üzerine kusmak
hırpalayacaksam
nazıkçe ve derinden
yapmak istedim bunu
eroin dediklerinden daha ılık
yetim bir tanrıça
meme aradı
ondört yaşında
bir zardan ibaret
pandoranın kutusu
elbette sen çatlattın
hainsin, haklılar mı?
ama hainim
ve aynam var
sevişirken biz doğdu cennet

gezegenler onaylandı
ufuksuz bir salınım
geberene kadar vurmamız gerek
kalbi yanmış ejderleri emziriyorum
kötülüğünü de istedim
dönüp dolaşıp
aşkıma sarılmak
aptallığımdan değil
elimden gelen en iyi şeydir bu
inatçı saframı sundum
iç
bulutlarım
serin ve dağınık
koşulsuzca asılı kalabilirim
çıgırtkan kuşlarım
uykularına musallat olur
sarmaşıklarım kollarında
ama ben bir adım atmam
atmam!
atımı dolduruyorum
zorlukla
arzumu iplere geçirip
üfleyerek

bölüm 3

denizkızlarına bölünüp
ejderler saldım üzerine
gezegener onaylandı
çığırtkan kuşlarım
artık uykunda

dünya tersinin tersine dönünce
aynı mı kalır?
dağın buz gibi doruğundan
kökün cehennemini bilmek
ne kadar zor
uzaksan ama
bilirsin
bunları görünce
tersin olmadığını sezersin
yol genişler

yumuşak ama yetersiz ama yumuşak
öldürücü ama yeterli, öldürdü
yaşatan hiçbir şey yok dışarıda
atı dirilttim, 1 ay 18 gün
toprağın işlediğini
geri verdim
kaburgası anlam buldu
bakış almayan bir vadisi var
hiçbir zıtlasma
en ufak keder de yok
gördüm hepinizi
çirkinlik şaşırtmayacak derecede
sarhoş bir avcıya ağıt da yaksa
genç şefkatli kadınlar
silahlı biridir o

Odesa gibi
sıradan biri olamazdı toynaklı
sıgmadı hiç kundağa
Olimpos'un çirkin kızı
yolcular yaşına rüzgar
muhteşem meyveler çanakta
domuza dönen adamlar
herhangi bir tanrıçanın
cellatlığı ya da bereketinden yoksun
keçi gözlü büyücü
bir kerelik mucizeyle fırladı adasından
başkasının sunamayacağı doğumu
böyle oldu onun
hiç kavuşmadılar bir daha
hırçın okyanus aralarında
Kirke ve Minotor
tanrı atıkları

bakışında
köylü, deli, orospu, halk, ibne
kendine hiç bulaşmadan
hikayeler tutturdu
kattın dünyayı fırtınana
kayalarca sığılığı örttün
sözlerin güzel, kıvrak
tüm tıp inanır diline
taş altında kıvrılan o yılanı
ben tanırım

kementimi her bırakışında
gergin bir 'mi' koca sesin
hınçlı burgusu
atkı değil o
urgan
kafana estikçe
delici tazyik
küp yamalı
sızıntı henüz güvenli
kendimi ikna etmem
zaman alacak
insan böyle demek
alışacağım
bir arkadaşın nasihatı:
"boynunu açıkta tut"

bir baba
içinde bir anne çekirdeği
sıcak sakal
örtlen ses
saçımı okşayacak olan
en sarsıcısı
en ölümcülü
yokluğu nefesimi kessin
yok iyiyim ben böyle
olağanüstü ve kalburaltıyla
gerekli bir çarpışma
sende kendimi boğdum
senden kendimi attım
birayonsekizgün
hah evet!
aklım karıştı
sular akarken başımdan
aklım çözüldü
kıymetli bir nefes aldım
sevişmek tek hakikat
felsefen yavan
arzun boşluğunun kopyası
bir şeysin sen
uzak artık
aklıma eserse
ağzıma attığım
bayat kurabiye
varlığı ve yokluğu hizalı
geldikçe su akıttığım
bir yaban otu
oluşunu bozmayacağım

bölüm 4

ayda yıkanalım sevgilim
yut diyeceklerini
mutfak sandalyemde bağılsın
bulanık
paramparça
bir kâse varlığında
hallelujah!

küflü tohumları
cansız saçakları
eskimiş kokuyu
omzumdaki yükü
incecik güneş sızan
mağaranın altarında
kemiklerimi etlendirip
organlarımı dirilterek
oyulduğum yerden
ayıkladım
elimde bugün
kozmosun açıklıklarında damıttığım
mercek bir sevgi var
görülmeyen, gösteren

catchy boku yolda
redifsiz hayalet
senin o aletine
nesneleşen köpek
köpüren sarmaşık
uzaktan izliyorum
haz kanunları esnek
uzayın boşluğu kıvrak
yapacak hamlen
her zaman var

kapalıyız bugün
içimde flu dalga
sevmediğimi seviyorum
gıcık ve sinirli ninja yıldızları
etkisiz alevler saçıp
odamı değiştiriyor
kemiklerim olduğu yalanını
görev bilinciyle
elden ele akıttım
yorgunum, yeter kızlar
bildiğim kuytuda
sürünmeye devam
konuşmayacağım
çünkü susmaz bir adam
sığ çarkı dönüyor
farklı kadınlara
kendine aç
açamaz
korkak ancak ürkek değil
biz sevişince
geçiyor hıncım
söz pişmanlık
çünkü yalan bu temsiller
kanıt parmakları
tabut ikilisi
ben ve yapışık kirpik
birbirimizin aksi değiliz
ama o kadarsın sen
rüyamda aşkıttık
şimdi mühim değil
kim daha iyi erekte oluyor aramızda?
kimin yanığı daha sofistike?
kim daha iyi bağırabiliyor pençelerini?
bütün orman ayakta
herkes birbirine bilenmiş
kimsenin gıkmıyor
konuşuyorlar bir yandan
hepsi terelelli ve çirkin
kimin siki daha ritmik atmakta?
bugün de ben yapayalnızım
boynuzla beceriyorum kendimi
kozmetik kapının güzelliği
sınırlı açıklık mesaisinde

gözlerimi yakıyor
odayı yutan çiğ ışık
hala karanlık
bu yatak benim mi
gıcırdayarak yürüyen?
boşluğumu çekıştırıp:
“güvende sandın kendini seni çürük!”
sahi nasıl unutuyorum
kocaman gözleri
dikey elipsler
uyku sıçrayışları
uzun ikna konuşmaları
sıkışık arkadaşlıklar
buzda yürütülen
adice meraklar
tamam oldu derken
baaam!
taslamamı geri çekip
ağzıma tıkıyor
ardımda sandığım yığımı
bütün bu akış
karanlığa
ne kadar da çabuk kıvrılıyor
her çember kırımında
ahmaklığımı kabulleniyorum

yola çıkmış bir ateşin
önünü kesmek ahmaklık
olacak varsa, sus kızım
her çarşaf
farklı dalgalanır
kendi haline emanet etmek
tek nefesi
aşkla sarılı taşımın

karıştırma
açmıyorum kapıyı
dışarısı kadar içerisi
imgeler omurilik soğanımda
iz portakal suyunda
gözlerim yeşil
karıştırma
açlık en erotik oyunumuz
içeri aç

düşüşünü tekrarlayan taş
dijital ezelden beri yolu aynı
kendinden manevraların acıttığı
yüzündeki
kuru kandan
hey!
haritanı okuyorum
zehirlerim kımıl kımıl
sırlı bir kovuktan
bir sana tıslıyorum bir kendime
iyi bir dansçı oluşun
beni pistte tutuyor
fışkıran bir vazo
dört kilo
elimde
göğ dikili bir yarrak
asla diyeceğim herşey
aynı sestten mahalleye nağmeler
babamın altını bezliyorum
bebeğimi ağzıma dolduruyorum
göğsümde
ve göğüslerde
eter
her sokuşumda kendimi
bir de iğne batırıyorum
uçları bağırsaklarımda hikayenin
dantel olmalısın
olmadık deliklerin planlı
gönüllülük
kalp çarpıntısı
hiçbir yere tutunmadan
karşılıklı akrobasi
birimiz hırlayınca
öteki yok olmayı keşfetti
cehennem adabını ve sessizliği
böyle öğreniyoruz

arkasında duramayacağımı yapmaktan ürttüm
ve küçük bir çemberin içinde buz kestim.

kurt gibi kokladım
sen dediğim kendimi
kendime sapladım
sonra sana
küstahlık alanıma sahip çıkana kadar
sıyırdım omuz etlerimi
gereken oydu
elimden gelen en iyisi
zehirli iğnenin
üzerine oturmak
bile bile
ve ara ara
kasıklarımın asırlık zekasıyla
feda yok
mağduriyet yok
sığ ihtirasların
sığ ihtiraslarımla kesişmiyor
bir dediğim bir dediğimi
tutmuyor
kafesten kaçmış
orman kanunları
kendinde işler
kendinde olan
ne güzel
ne çirkin
dünya ne yanımda
ne karşımda
onun içinde
yabanıl bir örümceğim
özenli ve zehirli

koltuk muyum lan ben?
limon mu onlar?
kapat kitapları
turşunu bitir
işim senle değil, senle!
budalalığın
vajinal kuruluk

zemin aynı incelikte
ıslak çarpışma
ateşli efendiler
azgın ve gönüllü köleler
kozmik orman orcisinde
tek beden artık
1 milimetre
düşmem bir yanılgı
arzum hazdan bir kılıf
bir elim kurdun boynuna sarılı
parmaklarım atın yelelerinde
çamurlu bir dalgaya basıyorum
ejder kayıyor
bacaklarımın arasından
sana geliyorum
bir ağacı çözebilir misin?
karanlık sidiklerimle
geceleri birbirine bağlayacağım
vücuduma süreceksin sütünü
bizi var eden otomatları
şölenimize batırıp dirilteceğiz
ilmeğimden içtiğimiz hayatı
şişinin vuruşuna katıp
zevk halısını dokuyacağız
yaşasın büyük rahatsızlık
yaşasın aşk

teslimiyetle demlenen
incelmiş japon kağıtlarını
ve arzumla yontulan
dev çakılları
düzdükçe
dağım büyüyor
her katmanda
zirvedeyim

